ANTIFA ★ BASE

σκέψεις ενάντια στη σχολική μηχανή από αντιφασιστική σκοπιά-τεύχος 7-φλεβάρης/μάρτης 2012

ANTIFA ☆ BASE

για ηλεκτρονική επικοινωνία

autonome.antifa@yahoo.com

Πρωινό ξύπνημα, στημένα ραντεβού και το μοίρασμα του base κάπως έτσι λέει κι αυτό την καλημέρα του εκεί έξω. Θα γουστάρεις με τους πάνκηδες, θα τσιτώσεις με κάνα φασίστα καθηγητή, θα μιλήσεις σε κάνα κάγκουρα πιτσιρικά, θα βριστείς με κάνα τσαμπουκά πατριωτάκι, και κάπως έτσι συνεχίζει και θα συνεχίζει το πράγμα στα σχολεία, με τα πρωινά αυτά να γίνονται πιο πολλά, εμείς περισσότεροι και η κούραση τελικά να μας περισσεύει.

Κάποιοι μας είπαν ότι είναι αντιφά και δε γουστάρουν τους μπάτσους, άλλοι πως είναι πατριώτες αλλά όχι φασίστες, και κάποιοι άλλοι ότι είναι και πατριώτες και δε γουστάρουν και αυτοί τους μπάτσους. Jesus crhist και τα μυαλά μας στα κάγκελα του σχολείου ένα πράγμα! Μα πως γίνεται ρε συ αυτό; Η ιστορία έχει δείξει ότι όσοι δε γούσταραν τους μπάτσους, δε γούσταραν και το αφεντικό τους, δε γούσταραν και το ρουφιάνο της τάξης τους, δε γούσταραν και τον εθνικισμό, δε γούσταραν και το ρατσισμό. Μιλάμε δλδ. για έναν κόσμο όπου η τάξη του καθενός, η καταγωγή του, το φύλο του σήμαινε ποιους θα έχεις δίπλα σου και ποιους απέναντί σου τελικά.

Οπότε η αντιμπάτσικη διάθεση (δλδ. κάτι ανάλαφρο συνειδησιακά), που βλέπουμε να έχουν αποκτήσει κάτι ανεγκέφαλα εθνίκια, να ξέρουν ότι μετράει για καμιά φορά που θα τους σταματήσει κάνας μπάτσος για κράνος στο δρόμο, γιατί κατά τ' άλλα λουκούμι τους κάθεται μπάτσοι και φασίστες να βρίσκονται στην ίδια μπάντα.

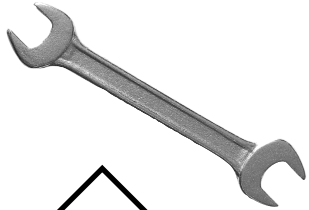
INTRODUCTION

ANTIFA ☆ BASE

autonome antifa

έκδοση της αντιφασιστικής συνέλευσης autonome☆antifa

τα καρέ της μνήμης

1978

Να μια εικόνα από το παρελθόν που εξακολουθεί να τρομάζει τα αφεντικά, τους μπάτσους και τα τσιράκια τους, τους φασίστες. Η εικόνα όπου λευκοί και μαύροι νεολαίοι, ενωμένοι και με αυτοπεποίθηση, γιορτάζουν τη μαχητική τους αντίσταση ενάντια στις ρατσιστικές πολιτικές που προσπαθούν να τους διαιρέσουν. Η χρονιά είναι το 1978. Ο τόπος το Λονδίνο. Όπου πάνω από 80.000 άνθρωποι κατέκλυσαν τους δρόμους της πόλης για να γιορτάσουν με punk και rock μουσική το “Πρώτο Καρναβάλι ενάντια στους Ναζί”. Ή αλλιώς, για να μοιραστούν τον ολότελα δικό τους πολιτισμό που άνθισε μέσα από την αμφισβήτηση και την αντίσταση στους καταπιεστές τους. Η στιγμή αυτή δεν είναι η μοναδική εκείνων των χρόνων. Μέσα στη δεκαετία του ’70, το πολυεθνικό αντιφασιστικό κίνημα έδινε διαρκώς τη μάχη του στους δρόμους της Βρετανίας ενάντια στο βρετανικό κράτος, το ρατσισμό, τους φασίστες, ενάντια τελικά στους πραγματικούς εχθρούς του. Και το έκανε με επιτυχία.

Αυτή η επιτυχία είναι που τρομάζει ακόμη τους εχθρούς μας. Γι’ αυτό κι έχουν βαλθεί με κάθε τρόπο να σβήσουν τη μνήμη της και με κάθε μέσο να μας διαιρέσουν. Θα τα καταφέρουν;

ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΣΧΕΤΙΚΑ

[Ακόμα κι η σχετικότητα!]

Σε προηγούμενα τεύχη είχαμε ασχοληθεί με το ρόλο των θετικών επιστημών και είχαμε καταλήξει ότι λειτουργούν ξεκάθαρα υπέρ των αφεντικών αυτού του κόσμου. Φυσικά μπορεί να πει κανείς ότι κάνουν τη ζωή μας πιο άνετη και γρήγορη. Την ίδια στιγμή όμως κάνουν και τον έλεγχο των ζωών μας, σε όλες τις εκφάνσεις του, πιο έντονο και πιο “ευλύγιστο”. Ο ρόλος τους δεν είναι άλλος από την ένταση της εκμετάλλευσης και τον πολλαπλασιασμό του κέρδους. Το αγκάθι, όμως, είναι ότι οι θετικές επιστήμες διεκδικούν για τον εαυτό τους την εικόνα της αντικειμενικής αλήθειας και της μοναδικής ερμηνείας του κόσμου. ΨΕΜΑ!

Οι θετικές επιστήμες, ως μοντέλο, μοιάζουν με μια αυστηρά ορισμένη συνάρτηση, όπου το πεδίο ορισμού της είναι τα δεδομένα, που η ίδια θεωρεί δεδομένα και όπου πεδίο τιμών είναι οι λύσεις, που πάλι η ίδια λέει ότι είναι λύσεις. Οι θετικές επιστήμες λοιπόν, ορίζονται από τον εαυτό τους και για τον εαυτό τους. Οπότε, η ίδια η φύση των θετικών επιστημών καθορίζεται από ποια στοιχεία ονομάζει τέτοια και απ’ το τι είδους αποδείξεις ψάχνει να βρει. Αν προκύψει ένα μοντέλο, το οποίο αξιοποιεί τις υπάρχουσες γνώσεις και λύνει ορισμένα προβλήματά έχουμε μια “αντικειμενική αλήθεια”. Αν όμως αυτή η “αντικειμενική αλήθεια” γεννήσει καινούρια προβλήματα, τότε πάει για πέταμα και στη θέση της χρειάζεται μια άλλη. Τόσο απλά και τόσο δυσνόητα μαζί.

Για παράδειγμα, αν κάποιος θέλει να μετράει από το ένα μέχρι το δέκα, του αρκούν τα δάχτυλά του. Αλλά αν μια μέρα ανακαλύψει το έντεκα, τότε το προηγούμενο κόλπο παλιώνει και ένα νέο επίπεδο μέτρησης μένει να γεννηθεί. Ή βάζει επιπλέον δάχτυλο! Αυτό είναι το μοντέλο που ακολουθούνταν πάντα και πάλι αυτό το μοντέλο είχε σκοπό να παράγει “σωστές” απαντήσεις, ασχέτως αν ήταν σωστός ή λάθος ο τρόπος με τον οποίο προέκυπταν. Δηλαδή, ακόμα κι αν μετράς λάθος, το θέμα είναι να βγάζεις τα σωστά αποτελέσματα... Το ίδιο συμβαίνει και στις θετικές επιστήμες. Δεν είναι λίγες οι φορές, όπου διάφορες “μεγαλειώδεις” θεωρίες, λίγο αφότου διατυπώνονταν καταρρίπτονταν ως λανθασμένες. Μέχρι βέβαια να μην τις θυμάται ούτε αυτός που τις ανακάλυψε έκαναν τη δουλειά τους μια χαρά. Τα παραδείγματα είναι αρκετά.

Ας πούμε οι Αιγύπτιοι, που όπως μαρτυρούν αρκετά ιστορικά κείμενα έκαναν προσθέσεις μεταξύ εμβαδών και αποστάσεων - λάθος ασυγχώρητο, ακόμα και για παιδί δημοτικού. Κι όμως, με τα ασυγχώρητα μαθηματικά τους έφτιαξαν τις πυραμίδες. Άλλο παράδειγμα αυτό των πρώτων αστρονόμων, σύμφωνα με τους οποίους, η γη όχι μόνο ήταν επίπεδη, αλλά ήταν και το κέντρο του σύμπαντος! Οι κομματάκι λανθασμένες θεωρίες τους βέβαια, καθόλου δεν τους εμπόδιζαν να προβλέπουν τις εκλείψεις του ηλίου

και της σελήνης. Κωλόφαρδοι; Όχι! Απλώς βασίζονταν σ' ένα μοντέλο, που παρά τα λάθη του λειτουργούσε. Να σας πούμε κι άλλο; Υπάρχει το παράδειγμα της νευτώνιας φυσικής. Εκεί το βάρος είναι μια ελκτική δύναμη μεταξύ των μαζών, ενώ στη γενική θεωρία της σχετικότητας που διατύπωσε ο Αϊνστάιν, το βάρος περιγράφεται σα μια καμπύλωση του χωροχρόνου που δημιουργείται απ' τη μάζα, όπου ως μάζα νοούνται τεράστια ποσά συσσωρευμένης ενέργειας. Πάρ' το αυγό και κούρεψτο δηλαδή. Οι σημερινοί φυσικοί που πίνουν νερό στο όνομα του Αϊνστάιν, του βγάζουν το καπέλο επειδή απέδειξε ότι ο Νεύτωνας έκανε τελικά λάθος... Κάποιους αιώνες πίσω, οι ίδιοι φυσικοί θα έβγαζαν το καπέλο στο Νεύτωνα, που κατέρριψε την προηγούμενη θεωρία και πάει λέγοντας.

Το αστείο είναι ότι στην αγγλία κυκλοφορούν κάτι φήμες, που λένε ότι μια "μικρή εντεκάχρονη διάνοια" έχει ως σκοπό ζωής να καταρρίψει τη θεωρία της σχετικότητας (του Αϊνστάιν), στην οποία βρίσκει ατέλειες! Μα όλα αυτά που καταρρίπτονται δεν υποτίθεται ότι είναι αποδεδειγμένα; Πώς ξε-αποδεικνύονται; Και γιατί λοιπόν κάθε τρεις και λίγο να βγαίνει κάποιος και να ισχυρίζεται ότι ανακάλυψε τη μοναδική αλήθεια του κόσμου; Και γιατί αφού οι θεωρίες καταρρίπτονται η μία πίσω από την άλλη, για τις ζωές των "κοινών θνητών" συνεχίζει να ισχύει ό,τι ίσχυε, είτε με τη μία, είτε με την άλλη θεωρία; Γιατί συνεχίζουμε να περπατάμε με τα πόδια; Γιατί αν πέσουμε απ' τον έκτο θα τσακιστούμε θέλουμε δε θέλουμε; Γιατί; Γιατί...; Τελικά δεν είναι οι θεωρίες που δημιουργούν πρόβλημα στην πραγματικότητα, αλλά η πραγματικότητα που δημιουργεί πρόβλημα στις θεωρίες...

Οι θετικές επιστήμες ποτέ δε λειτουργούσαν υπέρ μας, ποτέ δεν έκαναν τη ζωή των εργατών πιο εύκολη. Το αντίθετο! Πάντα βρίσκονταν στα χέρια των αφεντάδων και πάντα λειτουργούσαν υπέρ των συμφερόντων τους. Και να μην ξεχάσουμε και το σημαντικότερο. Οι θετικές επιστήμες δεν εκφράζουν καμία "αντικειμενική αλήθεια", πολύ απλά γιατί "αντικειμενική αλήθεια" δεν υπάρχει! Θέλουν να παριστάνουν την "αντικειμενική αλήθεια", ώστε να επιβάλλουν την κυριαρχία τους και την αποκλειστικότητά τους.

Όχι, δεν τρελαθήκαμε ξαφνικά. Δεν πιστεύουμε ότι μπορούμε να πετάξουμε, ούτε ότι το I.Q. μας είναι μεγαλύτερο από του Αϊνστάιν. Θέλουμε να πούμε ότι αυτό που "συμβαίνει" και η ερμηνεία "αυτού που συμβαίνει" είναι δύο τελείως διαφορετικά πράγματα. Σε αδρές γραμμές, οι θετικές επιστήμες βρίσκουν λύσεις σε γενικά προβλήματα. Μόνο που για την ώρα τ' αφεντικά λένε και τι είναι πρόβλημα και ποια είναι η λύση του... Τυχαίο; Δε νομίζω...

Μαγκιά, κλα ριλ

antifa chat

Prosoxi anagnostes! Opos tha paratirisate, se afto to chat kanenas den vrizei kanenan, oloi ferontai stous sinomilites tous sxedon anthropina, oloi vriskontai entos thematos kai sxedon oloi simfonoun. Opote afto to chat einai profanos pseftiko, alli mia ipouli prospatheia ton antifadon na perasoun tis anthellinikes tous apopseis, sas to leme na to kserete!

freakarismenos: Ρε σεις τι γίνεται στον κόσμο; Γύρναγα χτες το βράδυ στο σπίτι μου και πέτυχα καμιά δεκαριά τύπους να κοπανάνε έναν ασιάτη στο δρόμο! Μετά του πήρανε όσα λεφτά είχε πάνω του, του φερμάρανε και το κινητό και γίνανε καπνός! Τι καφρίλες είναι αυτές; Έχει κανείς να πει τίποτα;

Ellas_enantion_olwn: Είσαι σίγουρος ότι έτσι έγινε; Γιατί εγώ έχω ακούσει ότι υπεύθυνοι πολίτες φτιάχνουν ομάδες στις γειτονιές τους για να τις προστατεύσουν από το κύμα εγκληματικότητας και να βοηθήσουν στην αστυνόμευση. Μήπως δεν κατάλαβες καλά; Μήπως αυτό που είδες ήταν ένα περιστατικό σύλληψης εγκληματία λαθρομετανάστη;

freakarismenos: Ρε φίλε πας καλά; Ποιες ομάδες αστυνόμευσης; Για τους μισούς από δαύτους θα ορκιζόμουν ότι ήταν κάτω από δεκαοχτώ! Και που ξανάκουσες εσύ όταν συλλαμβάνουν κάποιον να του κλέβουνε το κινητό; Και τελοσπάντων ποιος είσαι; Ο Πορτοσάλτε σε forum;

Darkfallsheavy: Γιατί ασχολείσαι μαζί του; Δεν καταλαβαίνεις ότι ο τύπος τ' ακούει αυτά και γουστάρει;

Ellas_enantion_olwn: Με προσβάλλεις… Εγώ καταδικάζω τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται.

Darkfallsheavy: Classic… Πάντως κι εγώ έχω ακούσει για τέτοια σκηνικά και μπορώ να πω δυο-τρία πράγματα… αλλά κάποια μπορεί να τσούξουν.

freakarismenos: Για πες τίποτα…

Darkfallsheavy: Γι' αρχή νομίζω ότι είσαι μέσα στην περιγραφή των ατόμων. Τα περισσότερα είναι πιτσιρικάδες, που τριγυρνάνε στις γειτονιές τους ψάχνοντας για καβγά. Και συνήθως προέρχονται από εργατικά και μικροαστικά στρώματα. Ξέρεις, ο μπαμπάς έχει ένα φούρνο, η μαμά ένα κομμωτήριο, γκρινιάζουν και οι δύο ότι οι ξένοι "διώχνουν τους πελάτες" και ο γιόκας προσπαθεί να απαλύνει τον πόνο τους…

freakarismenos: Τώρα που το λες, οι μισοί απ' αυτούς ήταν φάτσες που τις έχω ξαναδεί στη γειτονιά.

Darkfallsheavy: Είδες; Μιλάμε για τύπους που κυκλοφορούν στους δρόμους των γειτονιών τους, τους ξέρουν καλά και έχουν έναν αέρα ότι το μέρος τους ανήκει. Επίσης μιλάμε για τύπους που τα 'χουνε καλά με τους μπάτσους, αφού όντως, όπως είπε και ο "φίλος" μας πριν, κάνουν την ίδια δουλειά. Δηλαδή να θυμίζουν στους ξένους τη θέση που τους έχουν φυλάξει τα ντόπια αφεντικά, τέρμα πάτο that's it. Και από χόμπυ; Λίγο drugs, λίγο γήπεδο, λίγο μηχανάκι κι αλητεία στην πλατεία. Καγκουριά φάση…

true_kagouras: Ώπα ρε φίλε, ώπα! Τόση ώρα σε παρακολουθώ και δε λέω τίποτα αλλά υπερβάλλεις! Κι εγώ πάω γήπεδο όταν παίζει κάνα εντός η ομάδα, έχω και πειραγμένο παπί αλλά όποτε κυκλοφορώ οι μπάτσοι μ' έχουν στη μπούκα! Κι όσες φορές μ' έχουν τραβήξει για εξακρίβωση, όλοι οι υπόλοιποι στα κρατητήρια είναι μαυριδεροί! Κι εγώ πάντα έβγαινα έξω πριν απ' αυτούς! Το λοιπόν, κι εγώ αλήτης λέω ότι είμαι, και ξέρω ότι αλήτες δεν είναι αυτοί που πάνε και την πέφτουν στον πιο αδύναμο αλλά όσοι εναντιώνονται στον πιο ισχυρό και τους ρουφιάνους του, κόντρα στον άνεμο. Κατάλαβες;

κι εξάτμιση…

Darkfallsheavy: Εντάξει, γράψε λάθος… Το σίγουρο πάντως είναι ότι τις καφρίλες τους τις κάνουν με τις πλάτες των μπάτσων, που για κανένα λόγο δε θέλουν ν’ αποκτήσουν οι μετανάστες πατήματα σ’ αυτό τον τόπο και ν’ αρχίσουν να οργανώνονται, δηλαδή να ζητάνε πράματα. Ξέρεις, καλύτερες συνθήκες ζωής, περισσότερη αξιοπρέπεια, τέτοια αυτονόητα. Απ' αυτή την κατάσταση λοιπόν επωφελούνται τα εν λόγω κατακάθια και την πέφτουν σε μετανάστες, που ένας-ένας μόνος του είναι εύκολη λεία γι’ αυτούς. Και λέω ένας-ένας γιατί κυκλοφορούν και κάτι φήμες που λένε ότι μερικές φορές που δοκίμασαν να επιτεθούν σε περισσότερους οι ρόλοι αντιστράφηκαν…

freakarismenos: Μα τι θα κερδίσουν από ένα τύπο που έχει απάνω του καμιά τριανταριά ευρώ και ένα κινητό-σαράβαλο; Από 3 ευρώ ο καθένας; Μήπως περιμένουν να βγάλουν χαρτζηλίκι από τα πεσίματα; Γιατί χλωμό το κόβω…

Darkfallsheavy: Κοίταξε, ρατσιστές είναι οι άνθρωποι, δε χωρά αμφιβολία γι’ αυτό! Το γιατί όμως έχει ενδιαφέρον. Βλέπεις, πολλά απ’ αυτά τα μικρά καθάρματα είναι μέλη μιας τάξης που, είτε το θυμάται είτε όχι, δεν έχει δει ποτέ ένα καλό από τ' αφεντικά της, τους ρουφιάνους τους και τους μπάτσους. Κι αν κάποια στιγμή νόμιζε πως είδε, αυτό δεν ήταν παρά το κόκαλο που της πετάξανε για να είναι υπάκουη και να τρέχει πίσω απ’ τους αφέντες της. Και ξέχασε πως έχει δόντια. Και βρήκε άλλους να τους ονομάσει εργάτες και να τους κάνει τη ζωή δύσκολη, όπως έκαναν και σ’ αυτή τα αφεντικά της: Πολωνούς, Αλβανούς, Αφρικανούς, Ασιάτες. Και όσο πιο σκληρή γινόταν, τόσο νόμιζε ότι απομακρυνόταν απ’ τη ρετσινιά του εργάτη, μέχρι που έφτασε να νομίζει ότι μπορεί ν' αγγίξει τον ήλιο με τα φτερά που της έδωσαν οι αφέντες της, παίζοντας στο χρηματιστήριο και παίρνοντας δάνεια. Έλα όμως που η Ιστορία έχει κακή αίσθηση του χιούμορ…

freakarismenos: Τώρα σε χάνω κάπως. Δηλαδή;

Darkfallsheavy: Καλά, πού ζεις εσύ; Δηλαδή, τώρα που τελειώσανε και το χρηματιστήριο και τα δάνεια, η πραγματικότητα θυμίζει σε όλους αυτούς ότι είναι εργάτες, σφαλιαρίζοντας τους. Τώρα όμως είναι αργά. Από το να αναλάβουν τις τεράστιες ευθύνες (και τις δυνατότητες) που συνεπάγεται η θύμηση του ρόλου τους προτιμούν να σύρουν την κοιλιά τους προς τη σωτηρία με το μόνο τρόπο που έμαθαν τα τελευταία χρόνια: γλείψιμο στ’ αφεντικό και ντου στο διπλανό, φτάνει να 'ναι πιο αδύναμος απ' αυτούς.

freakarismenos: Πολλή μαυρίλα ρε φίλε…

Ellas_enantion_olwn: Παράτα τον το γρουσούζη! Τι θέλει δηλαδή, να σηκώνουν κεφάλι οι παλιοξένοι στις γειτονιές μας, να μην μπορούμε ούτε να πάμε τα παιδιά μας στην παιδική χαρά; Δε θα το επιτρέψω αυτό!

Darkfallsheavy: Μπα; Κάνουν και οι κουράδες παιδιά; Ενδιαφέρον… Βλέπεις, freakarismene φίλε μου, στα χρόνια που περάσανε, άνθρωποι σαν τον από πάνω βρήκαν την ευκαιρία και άρχισαν ν' αλωνίζουν στις πλατείες. Στην αρχή δεν ήταν εύκολο, γιατί στις πλατείες άραζαν γνήσιοι αλήτες, που ήταν αντιμπάτσοι και αντιναζί και δεν τους χωνεύανε τούτους. Το διώξιμο αυτών των γνήσιων αλητών, όπου έγινε, το έκανε η αστυνομία, με σχέδιο και δουλειά χρόνων. Μετά το να στρογγυλοκαθίσουν οι γιαλαντζί αλήτες ήταν εύκολο πράμα. Και καθώς ήταν λίγοι οι πρόθυμοι να τους αντιμετωπίσουν, διογκώθηκαν και αποθρασύνθηκαν, κι έφτασαν στις μέρες μας να την πέφτουν δέκα ανήλικοι σε έναν για να του πάρουν το κινητό. Και τώρα, άντε να τους μαζέψεις…

i_bash_pakibashers: Εγώ προσωπικά είμαι οπαδός και εφαρμοστής της θεραπείας, που συστήνουν και οι κορυφαίοι γιατροί του είδους, “σηκώνει χέρι-κόψει χέρι”!

true_kagouras: Έεετσι… Και την Κυριακή όλοι γήπεδο, ε;

SCHOOL'S OUT
ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΟΥΙΖ:

Γιατί φοράς προβοσκίδα νεαρέ;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι βλέπουμε στη φωτογραφία;

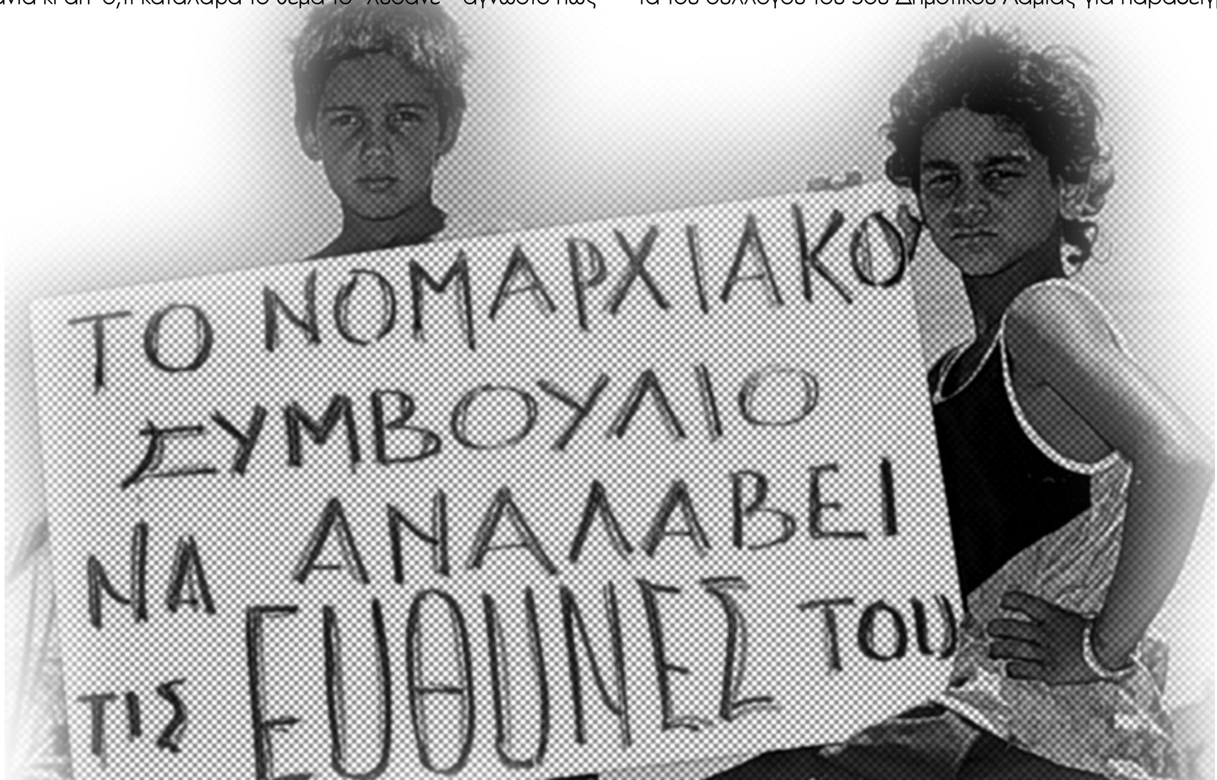
1. Κομάντο του Β' Παγκοσμίου που ετοιμάζονται να ρουφήξουν τα ντουμάνια τους και να κάνουν έφοδο στον ουρανό
2. Φλεβάρης του '92 στην Πάτρα. Το καρναβάλι στα πάνω του και ελλείψει έμπνευσης τα παιδιά πήραν τη μάσκα του παππού από τον πόλεμο και...“πάμε όλοι μαζί - Πατρινόόόό καρναβάάάλι για πάνταααααα....”
3. Μαθητές του 1934 που έχουν κανονίσει να πάνε για paintball και δεν τους είχαν πει στο τηλέφωνο ότι τελείωσε η μπογιά.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Οι φανατικοί της στήλης θα έχουν ήδη καταλάβει πως καμία από τις τρεις απαντήσεις δεν είναι η σωστή! Οι πιο παρατηρητικοί δε, θα έχουν καταλάβει ότι οι εικονιζόμενοι, φαντάροι αποκλείεται να είναι. Ο αριστερός μασκοφόρος φοράει φούστα και σανδάλια - μυστήρια αμφίεση για κομάντο, έστω και του προηγούμενου αιώνα... Επίσης, και οι δυο τους φαίνονται λίγο μικρόσωμοι, άρα... Άρα είναι μαθητές! Πιο συγκεκριμένα, βρισκόμαστε στα 1939, και οι περήφανοι πιτσιρικάδες είναι μέλη της φοβερής και τρομερής Ε.Ο.Ν. (Εθνική Οργάνωση Νεολαίας), της διαβόητης νεολαίας Μεταξά. Τα σύννεφα του πολέμου πυκνώνουν, όλοι (και πρώτος από όλους ο δικτάτορας) την έχουν ψυλλιαστεί ότι όπου να 'ναι θα γίνει χαμός στην Ευρώπη. Μία από τις (πολλές) αποστολές της Ε.Ο.Ν. ήταν να προετοιμάσει τους νέους και τις νέες του έθνους να γίνουν κρέας για τα κανόνια του Β' Παγκοσμίου που ερχόταν - και ταυτόχρονα να νιώθουν εθνικώς υπερήφανοι! Στην φωτό τα μέλη υπερασπίζουν τα πάτρια εδάφη, τα αφεντικά μας και τον Μεταξά εν μέσω ενός λυσσασμένου και εικονικού, βεβαίως-βεβαίως πολέμου. Οπότε, αν μια από αυτές τις μέρες σκάσει το πρωΐ ο θρησκευτικός στο σχολείο με τίποτα περίεργες μάσκες παραμάσχαλα, ξέρετε εσείς, έτσι...; Βουρ για το τρελόχαρτο και... up yours, mothaf*%*a!

Αυτοί που κόπηκαν στο δημοτικό
(απ' το σύλλογο γονέων και κηδεμόνων...)

Ο σύλλογος γονέων και κηδεμόνων του δημοτικού όπου πήγαινα πριν πολλά χρόνια είχε για πρόεδρο τον παπά της τοπικής ενορίας. Γραμματέα τη σύζυγο ενός τραπεζικού υπαλλήλου. Και μέλη, έναν δημόσιο υπάλληλο (νομίζω εφοριακός), τη φουρνάρισσα απέναντι απ' το σχολείο και κάτι άλλους που δεν τους θυμάμαι. Θυμάμαι όμως ξώφαλτσα τη μία και μοναδική φορά όπου αυτός ο άγνωστος για εμάς σύλλογος έκανε την εμφάνισή του στα σχολικά δρώμενα. Όταν στα τέλη κάποιας σχολικής χρονιάς μάζεψε όλους τους γονείς μας για να διαμαρτυρηθεί εντόνως στο διευθυντή του σχολείου. Ο λόγος ήταν η επικείμενη εγγραφή στο δημοτικό των συνομήλικων τσιγγανόπουλων που έμεναν στον καταυλισμό της επαρχιακής μας πόλης (πάνω στο ρέμα που το λέγαμε Ξηριά - γιατί δεν είχε ποτέ νερό- κι ήτανε τίγκα στα κουνούπια). Κάτι μάλιστα έφτασε στα αυτιά μου περί "δυναμικών κινητοποιήσεων", κι ότι ο διευθυντής, που κλείδωνε απ' έξω όσους από εμάς καθυστερούσαμε στην προσευχή, θα "έπραττε τα δέοντα". Τελικά, τα τσιγγανόπουλα δεν τα είδαμε ποτέ στα διπλανά θρανία κι απ' ό,τι κατάλαβα το θέμα το "λύσανε" -άγνωστο πώς- οι μεγάλοι.

Ξεφύλλιζα τις προάλλες την εφημερίδα και το μάτι μου έπεσε στην είδηση ότι οι μαθητές του δημοτικού μου σχολείου έκαναν αυτή τη φορά κατάληψη (!), με τη στήριξη του συλλόγου και σκοπό να μην γραφτούν στο σχολείο τα τσιγγανόπουλα του καταυλισμού (που στο μεταξύ είχε μετακομίσει κάπου εκεί γύρω, γιατί από τον Ξηριά τους έδιωξαν οι μπάτσοι). Δεν ξέρω αν τα μέλη του συλλόγου παραμένουν τα ίδια. Ξέρω όμως ότι ο παπάς της ενορίας με τα λεφτά που μάζευε δήθεν για την ανακαίνιση της εκκλησίας έχτισε τελικά διώροφο σπιτάκι, μπαλκονάτο και με πέργκολα. Έμαθα επίσης ότι η φουρνάρισσα άνοιξε στην κόρη της μπουτίκ ρούχων αλλά τώρα την κυνηγάνε οι τράπεζες για φέσια. Κατάλαβα τελικά και κάτι για τους τσιγγάνους, γιατί να τους γνωρίσω δεν είχα την ευκαιρία. Πως παιδάκια δεν αρπάζουν, να μετακινούνται σε μέρη όπως ρέματα με κουνούπια μάλλον δεν είναι στη φύση τους, κι ότι στα παιδιά τους θέλουν να μαθαίνουν γράμματα. Απλά δεν θέλουν οι άλλοι. Κάτι καθάρματα σαν αυτά του συλλόγου του 5ου Δημοτικού Λαμίας για παράδειγμα.

Punks 'n skinheads contra fascism

Βρίσκεται μπροστά στα μάτια σου, στην άκρη των χειλιών σου, στην προσμονή του πρωϊνού, στην καταστροφή του κλουβιού, στο θάνατο του σχολείου, στο έρημο εργοστάσιο, στο σπίτι δίχως πόρτα... Βρίσκεται στην ιστορία του μέλλοντος, στις στιγμές της μνήμης, στο μαύρο του δέρματος, στη συλλογική γιορτή, στο πάρσιμο του εμπορεύματος, στο βγάλσιμο του πλακόστρωτου, στην καμπύλη της αγκαλιάς σου... Βρίσκεται στο θάνατο του σχολείου, στο ξύλο στους φασίστες, στις πέτρες στις κλούβες, στα όνειρα των παρανόμων, στη γνώση του σώματος, στη διάφανη συζήτηση, στη θέληση τη πιο συνολική... Μα ποιος είπε πως δεν υπάρχει; Υπάρχει στο βάθος των ματιών σου, στην άκρη των χειλιών σου, στο έρημο εργοστάσιο, στο σπίτι δίχως πόρτα, στην προσμονή του πρωινού... Μα ποιος είπε πως δεν υπάρχει; Υπάρχει, υπάρχει!!!

Ιταλία. Ρώμη. Κόκκινοι σκινάδες. "Ένας εχθρός, ένα μέτωπο, ένας αγώνας". Οκτώβρης 2010.

ΗΠΑ. Νέα Υόρκη. Κόκκινοι και αναρχικοί σκινάδες ενάντια στην ομοφοβία.

Γαλλία. Παρίσι. Διαδήλωση της SHARP. Μάης 2010.

Ινδονησία. Τζακάρτα. Η αστυνομία συλλαμβάνει 65 πάνκηδες σε συναυλία και τους ξυρίζει τις μοϊκάνες. Διαδήλωση αλληλεγγύης. Δεκέμβρης 2010.

Βραζιλία. Σάο Πάολο. Πάνκηδες και σκινάδες ενάντια στην ομοφοβία. Διαδήλωση. Απρίλης 2004.

ΣΤΟΥΣ ΤΟ1ΧΟΥΣ////

ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΠΟΛΕΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

Τι μπορεί να συμβαίνει όταν σε μια πόλη οι σκούπες μέρα με τη μέρα εντείνονται, οι πεζές περιπολίες πληθαίνουν, οι φασίστες καταλαμβάνουν το κέντρο;

Τι μπορεί να συμβαίνει όταν σε μια πόλη οι πλατείες αδειάζουν και οι δρόμοι γεμίζουν μπλόκα ;

Τι μπορεί να συμβαίνει όταν οι μετανάστες στοιβάζονται σε κλούβες, οι έλεγχοι πυκνώνουν και στα πιο μακρινά προάστια, οι μπάτσοι περιπολούν το κάθε τετράγωνο στην κάθε γειτονιά;

Μέσα από τη στρατιωτική διαχείριση των μεταναστών εργατών, τα αφεντικά και οι λακέδες τους προετοιμάζονται για την χρονιά που έρχεται- και κάνουν ασκήσεις. Ασκήσεις κατάληψης του κέντρου με μπάτσους και φασίστες, ασκήσεις εκκένωσης χώρων, ασκήσεις διαχείρισης πλήθους, συντονισμού των διαφορετικών δυνάμεών τους.

Έτσι, όταν χρειαστεί, στρατός και αστυνομία θα είναι έτοιμοι να αντιμετωπίσουν κι εκείνο το κομμάτι του προλεταριάτου που τώρα πετιέται στα σχοινιά. Όλους εκείνους που χωρίς δουλειά, χωρίς στέγη, θα συνεχίσουν να γεμίζουν δρόμους και πλατείες. Με άφθονο χρόνο στη διάθεσή τους και την οργή να φουντώνει, αυτοί είναι που ξαφνικά θα βρεθούν στόχος της στρατιωτικής διαχείρισης που μέχρι τώρα έπεφτε πάνω στα κεφάλια των μεταναστών.

Καιρό τώρα το μεγαλύτερο μέρος των ελλήνων εργατών προσπαθούσε να ξεχάσει τη σχέση του με τους μετανάστες, αλλά αυτή η σχέση δεν ξεγράφει. Είναι σχέση ταξική, και θα φροντίσουν να το θυμίσουν μια και καλή αυτοί που βρίσκονται απέναντι- οι μπάτσοι και τα αφεντικά. Αυτοί δηλαδή που περιμένουν την εργατική τάξη να πέσει στο λάκο που τόσα χρόνια η ίδια έσκαβε παριστάνοντας ότι δεν είναι εργάτες αλλά κάτι άλλο: καταναλωτές, ανθρωπιστές, πατριώτες. Οτιδήποτε άλλο εκτός από εργάτες. Έτσι πρόδωσαν τους μοναδικούς που μπορούσαν να σταθούν δίπλα τους σ' αυτές τις δύσκολες, για την τάξη μας, ώρες που έρχονται.

Χρόνος βέβαια υπάρχει. Αλλά τελειώνει και αυτή η τελευταία πίστωση. Και αν δεν καταλαβαίνουμε έστω και τώρα πως την τάξη μας μόνο εμείς οι ίδιοι μπορούμε να την υπερασπιστούμε, τότε ίσως ήρθε η ώρα να νιώσουμε στο πετσί μας τι ακριβώς σημαίνει στρατιωτική διαχείριση της εργατικής τάξης. Τι σημαίνει καθαρός, απογυμνωμένος φασισμός.

autonome antifa ★

ΣΤΟ Δ1ΚΤΥΟ////

ΠΑΛ1ΟΤΕΡΑ ΤΕΥΧΗ ΤΟΥ ΑΝΤ1FA BASE (ΚΑ1 ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΑ) ΘΑ ΒΡΕ1ΤΕ ΣΤΟ:

autonomeantifa77.wordpress.com

ΠΕΡ1ΣΣΟΤΕΡΑ ΑΝΤ1ΦΑΣ1ΣΤ1ΚΑ ΚΕ1ΜΕΝΑ ΘΑ ΒΡΕ1ΤΕ ΣΤΟ

antifascripta.net